

under hans Ministerium. Men i Fjor forhandlede vi Spørgsmaalet med Finansministeren, og det gentages i Aar. Der er jo ikke meget nyt at sige. Hvad Finansudvalgets Stilling angaar, kan jeg henvise til mine Udtalelser i Fjor. Finansudvalget, i alt Fald dets Flertal, har fremdeles den Opfattelse, at der bør være et Skel mellem Sparekasser og Banker, det Skel nemlig, der naturlig maa være i Henhold til den forskellige Virksomhed, som Banker og Sparekasser drive. Det sagde jeg i Fjor, og der er i saa Henseende ingen Forandring i Finansudvalgets Stilling. Finansudvalget deler fremdeles den Opfattelse, Ministeren i Fjor under Forhandlingerne om Finansloven ret tydeligt gjorde gældende, at han forstod § 11 i Sparekasseloven saaledes, at det var kun de Banker, der i sin Tid havde faaet Stempelbegunstigelse, der fremdeles kunde beholde den, og at han ikke kunde se, at § 11 i Sparekasseloven gav Ministeren Berettigelse til at give ny Banker, der bleve oprettede, denne Stempelbegunstigelse. Men det kan ikke nægtes, at derved opstaar der et meget uheldigt Forhold for de ny Banker, der ikke kunne faa denne Stempelbegunstigelse, som en Del af de gamle have faaet dels i Henhold til Sparekasseloven, dels i Henhold til den Fortolkning, som de forskellige Ministerier have givet af Bestemmelserne i § 11 i Sparekasseloven. Der opstaar der et Misforhold, der gør, at de gamle Banker kunne konkurrere med de ny derved, at de have denne Stempelbegunstigelse. Nu er Forholdet saaledes, som det ogsaa blev oplyst i Fjor, at de Banker, som have faaet Stempelbegunstigelse i sin Tid i Henhold til Sparekasseloven — de gamle Banker, om jeg maa kalde dem saa med et kort Udtryk — have faaet den for 10 Aar, og det Tiaar, hvori vi staa for disse Bankers Vedkommende, er ret nyt, saa at det først er med Udgangen af 1910, at denne Begunstigelse udløber. For de øvrige Banker gælder det, at de have faaet den „indtil videre“, saa at der altsaa ikke var noget som helst til Hinder for paa et hvilket som helst Tidspunkt at tage Begunstigelsen fra dem. Men fra de gamle Banker kan Stempelbegunstigelsen ikke tages inden Udgangen af 1910, og for at hæve den ugunstige Stilling, de ny Banker have, derved at de ikke kunne faa denne Begunstigelse, er det, der i Finansudvalget er nogen Sympti for den Tanke, at man ved særlig Lov kunde gaa til at give Ministeren Bemyndigelse til ogsaa at lade disse ny Banker

faa Stempelbegunstigelse. En saadan særlig Lov, som altsaa kun skulde gælde til Udløbet af 1910, maatte da indeholde en udtrykkelig Bestemmelse om, at efter den Tid kunde der ikke gives hverken de gamle eller de ny Banker Stempelbegunstigelse, medmindre det anderledes ved Lov blev bestemt, for at bruge et kendt Udtryk. Saa havde vi opnaaet for det første, at ingen kunde klage over den ugunstige Stilling, de ny Banker ere komne i, derved at den nuværende Finansminister og den nuværende Indenrigsminister have en efter vor Opfattelse rigtig Forstaaelse af § 11 i Sparekasseloven af 1880, og vi havde paa den anden Side opnaaet, at naar en Gang Spørgsmaalet kommer til at foreligge, som det jo maa, om, hvordan Stillingen skal være mellem Banker og Sparekasser, ville vi staa anderledes frit, derved at saa kunde der ikke gives denne Fornylse af Tidsrummet af de 10 Aar for de Banker, som i Henhold til § 11 i Sparekasseloven kunne faa en Forlængelse. Vi ville altsaa samtidig opnaa at faa sat en Bom for dette, saa at vi vidste, at hvis vi ikke faa nogen ny Lov, have alle Banker ved Udgangen af 1910 ingen Stempelbegunstigelse, og at give Sparekasserne den Begunstigelse, de nu en Gang have i Henhold til Sparekasseloven. Jeg tvivler ikke om, at inden den Tid kommer Spørgsmaalet til Afgørelse, men jeg synes, at naar vi kunne opnaa at faa Bankerne stillede lige, og tillige, at denne Stempelbegunstigelse ikke blev fornyet ud over det Tidsrum, de nu have den, medmindre Lovgivningsmagten vedtager det, var der opnaaet tilstrækkeligt til, at man, om jeg saa maa sige, kan se noget bort fra vor principielle Stilling i Øjeblikket. Jeg tør ikke sige, at disse Udtalelser staa for hele Finansudvalgets Regning, men de staa ikke alene for min, men for en hel Del af Finansudvalgets Medlemmers Regning.

Under Nr. 15 i Betænkningen vil der findes den sædvanlige Oversigt over Toldindtægterne for 1902 for de Varegrupper, der i de senere Aar have givet større Toldindtægter. Der er fra en enkelt Side i Finansudvalget udtalt Ønsket om at faa en saadan Oversigt, og vi have ikke modsat os det til Trods for, at Flertallet har Indtrykket af, at kun faa Medlemmer interessere sig for denne Oversigt, som vi gennem en Række af Aar have haft staaende i Finansbetænkningen. Jeg gør for den nuværende Betæknings Vedkommende opmærksom paa, at som særligt Bilag findes der — Tillæg B., Sp. 345 — en Oversigt